

Pulchri

Pulchri-blad, jaargang 35, nr. 4, oktober 2007.
Uitgave van het Schilderkundig Genootschap Pulchri Studio

De chaos en de ruige hond

Eens, tijdens een atelierbezoek, toen ik Philip Akkerman om commentaar vroeg op mijn werk, haalde hij een tekst aan van Vincent van Gogh als 'een ruige hond'. Daar moest hij aan denken als hij naar mijn schilderijen keek.*

Hij was verbaasd dat een vrouw er van hield om 'vies' om te gaan met verf. Dat vinden vrouwen toch helemaal niet leuk?

3 x Jessica Muller

Jessica Muller toont van 20 oktober tot en met 11 november een overzicht van haar nieuwe werk in de Weissenbruchzaal

Mijn schilderijen zou je kunnen zien als een ruige, 'vieze' hond die door de verf heen baggert. Links en rechts stoot hij zich aan bestaande vormen, bijt er wat aan, likt eraan met een ruwe tong en heft zo hier en daar zijn poot op. Hij duwt zijn snuit in een plas water en schut zich vervolgens ergens anders uit. Onrustig loopt hij heen en weer totdat hij de ruimte van hemzelf maakt en een plek vindt om neer te ploffen. Hij heeft een nieuwe ordening gekozen en ligt nu voor zich uit te dromen.

Mijn schilderijen gaan zo over het schilderen met olieverf op zich. Als daad en als reis. Het is een zich steeds herhalende daad, ieder schilderij opnieuw. De daad speelt zich af op het moment van handeling. Er is geen vooruitzicht hoe het moet worden. Slechts beelden die ik wil vermijden. Ik smeer alles over en door elkaar. Beschouw de ontstane chaos en zoek met plezier daar weer een uitweg uit. Het toeval is een gesuggereerde factor. Ik begin vanuit de leegte. Dan volgt een aaneenschakeling van actie op reactie. Het is een constant zoeken naar de rede waarom een stuk verf perse op die of die plek moet zijn. Ik daag vorm uit door antivorm. Dikke verf en transparantie wisselen elkaar af. De tijd

maakt de lagen, die werken als coulissen die over elkaar heen schuiven en ruimte suggereren.

Schoonheid uitdagen door smeren, druipen, chaos en daar weer orde in scheppen. Nieuw wegen zoeken tussen toeval(?) (Pollock) en 'netjes wild' abstract (Ger Lataster). Kunstenaarswerken die mij inspireren zijn Gerhard Richters abstracte werk, schilderijen uit de jaren '90 van Per Kirkeby en Sigmar Polke zonder figuratie. Betekenisgeving ga ik uit de weg. Zie ik in mijn werk als een individuele kwestie.

De enige te benoemen factoren zijn de zo nu en dan dunne 'draad'lijnen in geometrische vorm. Een uitspraak, tegengesteld aan dat wat er is. Het is een focus, richter van de aandacht, 'kijk daar of juist ernaast', als een poort tussen de toeschouwer en de wereld van het schilderij. Het geeft een extra, anders onzichtbare, ruimte of dimensie aan.

**In de brieven 346 en 415 (Nuenen 15-12 1883) van Vincent van Gogh aan Theo beschrijft Vincent zichzelf als een ruige hond die in het huis van zijn ouders de rust en orde verstoort.*